

नकेवलं ज्ञातुमेव कुशलः किंतु वक्तुमित्याह वक्तेति वक्तापि स मानाधिकरण एवेत्याह प्रगल्भ इति असंबद्धप्रलापीनेत्यर्थः यतः मेधावी ऊहापोह कुशलः तादृशोपि स्मृतिमान् अधीतं न नाशितवानित्यर्थः नय
विन्दाय विभागादिव्यवहारवित् कविः अनागतदर्शी परापरविभागज्ञः परापरयोर्ज्ञानकांडकर्मकांडयोः विभागः यथायोग्यं शिष्येषु विभज्यत इति तज्ज्ञः यतः प्रमाणकृतनिश्चयः प्रमाणप्रत्यक्षानुमानागमादितच्च द्विविधं
लौकिकमलौकिकं च आद्यं घटवद्विस्वर्गादिविषयं द्वितीयं निर्विशेषात्मवस्तुमत्त्वविषयं तथाहि अहंकारादिकमात्मनि सुषुप्त्यादावदृष्टत्वा न्मिथ्येति तत्र प्रत्यक्षं सुप्तौ निर्विशेषत्वं तथा द्रष्टृदृश्यौ एकोपादानकौभा
स्य भासकत्वात् श्रोत्रशब्दवत् भास्यभासकौ च दृश्यद्रष्टारौ तस्मादेकोपादानकौ यौ न तथा तौ नैकोपादानकौ यथाशब्दघ्राणाविति व्यतिरेकतो वा साध्यसिद्धौ सत्यां उपादानोपादेययोरेवेदादृक्षावस्तुतत्त्वमिति सि
द्धयति अनुमानादप्यात्मनो निर्विशेषत्वं घटज्ञानं पटज्ञानमिति दृशिविशेषदर्शनानुभवस्य घटाकाशादिवदौपाधिकत्वात् तथागमोपि आत्मनो निर्विशेषत्वे प्रसिद्धः अस्थूलमनणुनिर्गुणं निष्क्रियमित्यादिः ॥ ४ ॥
नन्वनुमानबलात् चंद्रप्रादेशिकत्वप्रत्यक्षं यजमानः प्रस्तरइत्यादिरागमश्च शिथिलीक्रियते अनुमानमपि न रशिरः कपालं शुचिप्राण्यंगत्वात् शंखवदित्यादिकं नारं स्पृष्ट्वा स्थित्वा हंसवासाजलमाविशेदित्यागमेन त

वक्ता प्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान्नयवित् कविः ॥ परापरविभागज्ञः प्रमाणकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ पंचावयवयुक्तस्य वाक्यस्य गुणदोषवित् ॥
उत्तरोत्तरवक्ता च वदतोऽपि बृहस्पतेः ॥ ५ ॥ धर्मकामार्थमोक्षेषु यथावत्कृतनिश्चयः ॥ तथा भुवनकोशस्य सर्वस्यास्य महामतिः ॥ ६ ॥

यथाच सर्वमपि प्रमाणं स दोषमतस्तत्र कृतनिश्चयत्वं दूरापेतमि

त्याशंक्याह पंचावयवयुक्तस्य वाक्यस्य गुणदोषवित् तत्र परंबोधयितुं प्रवृत्तस्यानुमानवाक्ये प्रतिज्ञादयः पंचावयवाः तत्र पर्वतो वदति मानिति प्रतिज्ञा धूमादिति हेतुः यथामहानस इति दृष्टान्त उदाहरणं धूमवांश्चायं
इत्युपनयः तस्माद्वदति मानिति निगमनं अस्मिन्वाक्ये गुणो नुकूलतर्कः यदि वदति मानस्य तर्हि धूमवानपि न स्यात् दोषः क्रदो वदति मानित्यादा विवाश्रया सिद्धिप्रभृतिः तावुभौ वेत्तीति तथा तथा चानुमानं प्रत्यक्षाग
मौ शिथिलीकरोतु ब्रीहिमसूरादौ शुचित्वा शुचित्वविभागस्य शास्त्रैकगम्यत्वात् तत्रानुकूलतर्काभाव एवानुमानबाधको न त्वागम इति स्थितं तथाच लौकिकप्रमाणाधिकारिणे अपरं कर्मकांडमेव विभज्यते इतरस्य इत
रदिति विवेकः ॥ ५ ॥ यथावत्कृतनिश्चयः लौकिकानां प्रमाणानां प्रामाण्यमादाय धर्मार्थकामानां पुरुषार्थत्वनिश्चयः इतरेषां प्रामाण्यमुपजीव्य मप्युपमृद्य मोक्षरसस्य पुरुषार्थत्वनिश्चयः तदालौकिकप्रमा
णबाधात् वेदाअवेदा इति श्रुतेः लौकिकं तद्वेदेदं प्रमाणं त्वात्मनिश्चयादित्यभियुक्तोक्तेश्च आत्मनिश्चयादवगतेति शेषः आआत्मनिश्चयादिति वा छेदः महामतिः आत्मज्ञः आत्मनो वा अरे दर्शनेन मत्याविज्ञाने
नेदं सर्वं विदितमिति तस्यैव सार्वज्ञ्यश्रुतेः ॥ ६ ॥